

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจกับความเป็นอยู่ของข้าราชการและลูกจ้างเอกชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของข้าราชการและลูกจ้างเอกชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ เลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จำนวน 596 ราย (ข้าราชการ 299 ราย ลูกจ้างเอกชน 297 ราย) การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC FOR WINDOW

ผลการวิจัยพบว่าทั้งสองกลุ่มมีระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจใกล้เคียงกันในระดับกลาง (ข้าราชการ ร้อยละ 71.6, ลูกจ้างเอกชนร้อยละ 64.0) ระดับความเป็นอยู่ส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากปี 2540 ยกเว้นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับกลางมากที่สุด (ร้อยละ 71.6 และ 67.0) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจกับความเป็นอยู่ของทั้งสองกลุ่ม มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($r = 0.138, 0.181, P < 0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อคิดเห็นต่อการประหยัดในระดับครอบครัว คือ การลดพฤติกรรมฟุ่มเฟือยในการใช้จ่าย ประหยัดการใช้สาธารณูปโภคทั้งไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ ในหน่วยงานข้อคิดเห็นที่ควรคำนึงทำมากที่สุดคือ การประหยัดไฟฟ้า รองลงมาคือการประหยัดน้ำ และวัสดุอุปกรณ์ ส่วนมาตรการในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและมีมาตรการที่เข้มงวดในการควบคุมสินค้า